

Οσιακός βίος του Αγίου Ιωάννη Μαξίμοβιτς

/ [Βίοι Αγίων](#)

Ο Άγιος Ιωάννης Μαξίμοβιτς εορτάζει στις 2 Ιουλίου εκάστου έτους.

Ο Άγιος Ιωάννης γεννήθηκε στις 4 Ιουνίου του 1896 μ.Χ. στο χωριό Αντάμοβκα της επαρχίας Χαρκώβ της Νότιας Ρωσίας και το βαπτιστικό του όνομα ήταν Μιχαήλ. Ήταν απόγονος της αριστοκρατικής οικογένειας Μαξίμοβιτς που ένα μέλος της ανακηρύχτηκε Άγιος το 1916 μ.Χ. και είναι ο ιεράρχης Ιωάννης Μαξίμοβιτς Μητροπολίτης Τομπόλσκ, το λείψανό του οποίου παραμένει άφθαρτο μέχρι σήμερα στο Τομπόλσκ (βλέπε 10 Ιουνίου). Οι γονείς του ονομάζονταν Μπόρις και Γλαφύρα.

Κατά την παιδική του ηλικία ο Μιχαήλ ήταν φιλάσθενος και έτρωγε λίγο. Ήταν ήσυχο παιδί, πολύ ευγενικό και είχε βαθιά θρησκευτικότητα. Όταν έπαιζε, έντυνε τα στρατιωτάκια του μοναχούς, μάζευε εικόνες, θρησκευτικά βιβλία και του άρεσε να διαβάζει βίους Αγίων. Τα βράδια στεκόταν όρθιος για πολλή ώρα προσευχόμενος. Επειδή ήταν ο μεγαλύτερος από τα 5 αδέλφια του και γνώριζε καλά τους βίους των Αγίων, έγινε και ο πρώτος δάσκαλος τους στην πίστη. Ήταν πολύ αυστηρός με τον εαυτό του στην εφαρμογή των εκκλησιαστικών και εθνικών

παραδόσεων. Μάλιστα, τόσο πολύ εντυπωσίασε με την χριστιανική του ζωή την παιδαγωγό του που ήταν Γαλλίδα και καθολική που βαπτίστηκε Ορθόδοξη.

Σε ηλικία 11 ετών οι γονείς του Μιχαήλ τον έστειλαν στην Στρατιωτική σχολή της Πολτάβα. Εκεί συνάντησε τον Επίσκοπο της Πολτάβα Θεοφάνη, έναν πολύ αγαπητό ιεράρχη, που επηρέασε πολύ τον Μιχαήλ. Σε μια στρατιωτική παρέλαση ενώ περνούσαν από τον Καθεδρικό Ναό ο μικρός Μιχαήλ (ήταν τότε 13 ετών) έκανε τον σταυρό του. Οι συμμαθητές του γέλασαν και τον κορόιδεψαν, ενώ οι καθηγητές του θέλησαν να τον τιμωρήσουν. Ο πρίγκιπας Κωνσταντίνος όμως, που ήταν προστάτης της Σχολής, είπε να μην τιμωρηθεί ο δόκιμος Μιχαήλ γιατί με την πράξη του αυτή δηλώνει βαθειά και υγιή θρησκευτικά αισθήματα.

Το 1914 μ.Χ. αποφοίτησε από την Στρατιωτική σχολή και παρόλο που ο ίδιος ήθελε να συνεχίσει τις σπουδές του στην Θεολογική Σχολή του Κιέβου, έκανε υπακοή στους γονείς του που ήθελαν να γίνει δικηγόρος και γράφτηκε στην Νομική σχολή.

Το 1921 μ.Χ. και αφού ξέσπασε στη Ρωσία εμφύλιος πόλεμος, φεύγει μαζί με την οικογένεια του και εγκαθιστάτε στην Γιουγκοσλαβία. Εκεί γράφετε στην Θεολογική σχολή του Βελιγραδίου ενώ παράλληλα πουλούσε εφημερίδες για να τα βγάζει πέρα.

Το 1924 μ.Χ. χειροτονήθηκε αναγνώστης στην Ρωσική Εκκλησία του Βελιγραδίου από τον Επίσκοπο Αντώνιο και το 1926 μ.Χ. χειροτονήθηκε διάκος και εκάρη μοναχός με τ' όνομα Ιωάννης στο Μοναστήρι του Μίλκοβ.

Λίγο χρόνια μετά, διορίστηκε στην Ιερατική σχολή στην πόλη Βιτόλ της Σερβίας και το 1934 μ.Χ. εκλέγεται Επίσκοπος Σαγκάης, παρόλο που ο ίδιος δεν ήθελε γιατί είχε πρόβλημα στην ομιλία του.

Όταν στις 21 Νοεμβρίου το 1934 μ.Χ. φτάνει στην Σαγκάη βρίσκει μονάχα μια μισοκτισμένη Εκκλησία και το ποίμνιο του διχασμένο από εθνικές έριδες. Αρχικά βοήθησε τους κατοίκους να ξεπεράσουν τα προβλήματα τους ώστε να 'ρθει η ειρήνη και σιγά - σιγά οργάνωσε ορφανοτροφείο το οποίο αφιέρωσε στον Άγιο Τύχωνα του Ζαντόσκο που αγαπούσε τα παιδιά. Ξεκίνησε την προσπάθεια του με 8 παιδιά και στο τέλος κατάφερε να έχει 3.500.

Όταν ξέσπασε η Κομμουνιστική Επανάσταση στην Σαγκάη, ο Άγιος Ιωάννης, πήρε τα παιδιά και τα μετέφερε στις Φιλιππίνες και από εκεί τα πήγε στην Αμερική και στην Αυστραλία.

Το 1951 μ.Χ. ο Άγιος Ιωάννης καταφεύγει στην Αμερική αλλά εκεί οι Επίσκοποι της Συνόδου αποφασίζουν να τον στέλνουν στην Επισκοπή του Παρισιού και των

Βρυξελλών. Εκεί, εκτός των άλλων καθηκόντων του, ασχολήθηκε και με την συγγραφή των Βίων Αγίων που έζησαν πριν το Σχίσμα με αποτέλεσμα να γίνουν γνωστοί στην Ορθόδοξη Εκκλησία και να εορτάζονται ακόμα και σήμερα.

Στις 21 Νοεμβρίου του 1962 μ.Χ. επιστρέφει στην Αμερική και διορίζεται Επίσκοπος της Ρωσικής Εκκλησίας της διασποράς στο Σαν Φρανσίσκο.

Ο Άγιος Ιωάννης κοιμήθηκε στις 2 Ιουλίου του 1966 μ.Χ. Είχε πάει στο Σιάτλ μαζί με την θαυματουργική εικόνα της Παναγίας του Κούρση. Μόλις τελείωσε την Θεία Λειτουργία και αφού πέρασε 3 ώρες προσευχόμενος μέσα στο ιερό, πήγε στο δωμάτιο του να ξεκουραστεί. Κάθισε στην πολυθρόνα του και στις 4 παρά δέκα το απόγευμα κοιμήθηκε τον αιώνιο ύπνο ήρεμα χωρίς πόνο. Ο Άγιος Ιωάννης προγνώριζε την ημέρα του θανάτου του και είχε προετοιμαστεί όπως οι μεγάλοι Άγιοι της Εκκλησίας μας. Γι' αυτό και εκείνη την ημέρα του θανάτου του έστειλε ένα γράμμα, στέλνοντας για τελευταία φορά την ευλογία του στις μοναχές της Λέσνα στην Γαλλία που τόσο πολύ τον είχαν βοηθήσει και εξυπηρετήσει. Σχεδόν 24 ώρες αργότερα το σώμα του έφθασε στον Καθεδρικό Ναό του Σαν Φρανσίσκο που ο ίδιος είχε ολοκληρώσει. Τον προϋπάντησαν οι κληρικοί και έγινε ολονύχτια αγρυπνία που κράτησε 4 ώρες.

Μετά το τελευταίο ασπασμό έγινε 3 φορές η λιτάνευση του Ιερού λειψάνου του γύρω από τον Ναό. Το φέρετρο το βάσταζαν ορφανά που ο Άγιος είχε σώσει και μεγαλώσει στην Σαγκάη. Ένας Ιεράρχης παρομοίασε την λιτάνευση του Αγίου με την λιτάνευση του Επιταφίου του Χριστού την Μεγάλη Παρασκευή. Ετάφη στις 7 Ιουλίου το απόγευμα σ' ένα μικρό υπόγειο παρεκκλήσιο κάτω από το Ιερό.

Το φθινόπωρο του 1993 μ.Χ. η Σύνοδος των Επισκόπων της Αμερικής με υπεύθυνο τον Αρχιεπίσκοπο Αντώνιο του Σαν Φρανσίσκο, άνοιξε τον τάφο του και βρήκαν το σώμα του άφθαρτο. Ένα χρόνο αργότερα, στις 2 Ιουλίου του 1994 μ.Χ. ανακηρύσσετε επίσημα Άγιος.

Επειδή ο Άγιος Ιωάννης ταξίδευε συχνά αεροπορικώς, θεωρείται προστάτης των ταξιδευόντων αεροπορικώς.

Ο Άγιος Ιωάννης γεννήθηκε στις 4 Ιουνίου του 1896 μ.Χ. στο χωριό Αντάμοβκα της επαρχίας Χαρκώβ της Νότιας Ρωσίας και το βαπτιστικό του όνομα ήταν Μιχαήλ. Ήταν απόγονος της αριστοκρατικής οικογένειας Μαξίμοβιτς που ένα μέλος της ανακηρύχτηκε Άγιος το 1916 μ.Χ. και είναι ο ιεράρχης Ιωάννης Μαξίμοβιτς Μητροπολίτης Τομπόλσκ, το λείψανό του οποίου παραμένει άφθαρτο μέχρι σήμερα στο Τομπόλσκ (βλέπε 10 Ιουνίου). Οι γονείς του ονομάζονταν Μπόρις και Γλαφύρα.

Κατά την παιδική του ηλικία ο Μιχαήλ ήταν φιλάσθενος και έτρωγε λίγο. Ήταν ήσυχο παιδί, πολύ ευγενικό και είχε βαθιά θρησκευτικότητα. Όταν έπαιζε, έντυνε τα στρατιωτάκια του μοναχούς, μάζευε εικόνες, θρησκευτικά βιβλία και του άρεσε να διαβάσει βίους Αγίων. Τα βράδια στεκόταν όρθιος για πολλή ώρα προσευχόμενος. Επειδή ήταν ο μεγαλύτερος από τα 5 αδέλφια του και γνώριζε καλά τους βίους των Αγίων, έγινε και ο πρώτος δάσκαλος τους στην πίστη. Ήταν πολύ αυστηρός με τον εαυτό του στην εφαρμογή των εκκλησιαστικών και εθνικών παραδόσεων. Μάλιστα, τόσο πολύ εντυπωσίασε με την χριστιανική του ζωή την παιδαγωγό του που ήταν Γαλλίδα και καθολική που βαπτίστηκε Ορθόδοξη.

Σε ηλικία 11 ετών οι γονείς του Μιχαήλ τον έστειλαν στην Στρατιωτική σχολή της Πολτάβα. Εκεί συνάντησε τον Επίσκοπο της Πολτάβα Θεοφάνη, έναν πολύ αγαπητό ιεράρχη, που επηρέασε πολύ τον Μιχαήλ. Σε μια στρατιωτική παρέλαση ενώ περνούσαν από τον Καθεδρικό Ναό ο μικρός Μιχαήλ (ήταν τότε 13 ετών) έκανε τον σταυρό του. Οι συμμαθητές του γέλασαν και τον κορόιδεψαν, ενώ οι καθηγητές του θέλησαν να τον τιμωρήσουν. Ο πρίγκιπας Κωνσταντίνος όμως, που ήταν προστάτης της Σχολής, είπε να μην τιμωρηθεί ο δόκιμος Μιχαήλ γιατί με την πράξη του αυτή δηλώνει βαθιά και υγιή θρησκευτικά αισθήματα.

Το 1914 μ.Χ. αποφοίτησε από την Στρατιωτική σχολή και παρόλο που ο ίδιος ήθελε να συνεχίσει τις σπουδές του στην Θεολογική Σχολή του Κιέβου, έκανε υπακοή στους γονείς του που ήθελαν να γίνει δικηγόρος και γράφτηκε στην Νομική σχολή.

Το 1921 μ.Χ. και αφού ξέσπασε στη Ρωσία εμφύλιος πόλεμος, φεύγει μαζί με την οικογένεια του και εγκαθιστάτε στην Γιουγκοσλαβία. Εκεί γράφετε στην Θεολογική σχολή του Βελιγραδίου ενώ παράλληλα πουλούσε εφημερίδες για να τα βγάζει πέρα.

Το 1924 μ.Χ. χειροτονήθηκε αναγνώστης στην Ρωσική Εκκλησία του Βελιγραδίου από τον Επίσκοπο Αντώνιο και το 1926 μ.Χ. χειροτονήθηκε διάκος και εκάρη μοναχός με τ' όνομα Ιωάννης στο Μοναστήρι του Μίλκοβ.

Λίγο χρόνια μετά, διορίστηκε στην Ιερατική σχολή στην πόλη Βιτόλ της Σερβίας και το 1934 μ.Χ. εκλέγεται Επίσκοπος Σαγκάης, παρόλο που ο ίδιος δεν ήθελε γιατί είχε πρόβλημα στην ομιλία του.

Όταν στις 21 Νοεμβρίου το 1934 μ.Χ. φτάνει στην Σαγκάη βρίσκει μονάχα μια μισοκτισμένη Εκκλησία και το ποίμνιο του διχασμένο από εθνικές έριδες. Αρχικά βοήθησε τους κατοίκους να ξεπεράσουν τα προβλήματα τους ώστε να 'ρθει η ειρήνη και σιγά - σιγά οργάνωσε ορφανοτροφείο το οποίο αφιέρωσε στον Άγιο Τύχωνα του Ζαντόσκο που αγαπούσε τα παιδιά. Ξεκίνησε την προσπάθεια του με 8

παιδιά και στο τέλος κατάφερε να έχει 3.500.

Όταν ξέσπασε η Κομμουνιστική Επανάσταση στην Σαγκάη, ο Άγιος Ιωάννης, πήρε τα παιδιά και τα μετέφερε στις Φιλιππίνες και από εκεί τα πήγε στην Αμερική και στην Αυστραλία.

Το 1951 μ.Χ. ο Άγιος Ιωάννης καταφεύγει στην Αμερική αλλά εκεί οι Επίσκοποι της Συνόδου αποφασίζουν να τον στέλνουν στην Επισκοπή του Παρισιού και των Βρυξελλών. Εκεί, εκτός των άλλων καθηκόντων του, ασχολήθηκε και με την συγγραφή των Βίων Αγίων που έζησαν πριν το Σχίσμα με αποτέλεσμα να γίνουν γνωστοί στην Ορθόδοξη Εκκλησία και να εορτάζονται ακόμα και σήμερα.

Στις 21 Νοεμβρίου του 1962 μ.Χ. επιστρέφει στην Αμερική και διορίζεται Επίσκοπος της Ρωσικής Εκκλησίας της διασποράς στο Σαν Φρανσίσκο.

Ο Άγιος Ιωάννης κοιμήθηκε στις 2 Ιουλίου του 1966 μ.Χ. Είχε πάει στο Σιάτλ μαζί με την θαυματουργική εικόνα της Παναγίας του Κούρση. Μόλις τελείωσε την Θεία Λειτουργία και αφού πέρασε 3 ώρες προσευχόμενος μέσα στο ιερό, πήγε στο δωμάτιο του να ξεκουραστεί. Κάθισε στην πολυθρόνα του και στις 4 παρά δέκα το απόγευμα κοιμήθηκε τον αιώνιο ύπνο ήρεμα χωρίς πόνο. Ο Άγιος Ιωάννης προγνώριζε την ημέρα του θανάτου του και είχε προετοιμαστεί όπως οι μεγάλοι Άγιοι της Εκκλησίας μας. Γι' αυτό και εκείνη την ημέρα του θανάτου του έστειλε ένα γράμμα, στέλνοντας για τελευταία φορά την ευλογία του στις μοναχές της Λέσνα στην Γαλλία που τόσο πολύ τον είχαν βοηθήσει και εξυπηρετήσει. Σχεδόν 24 ώρες αργότερα το σώμα του έφθασε στον Καθεδρικό Ναό του Σαν Φρανσίσκο που ο ίδιος είχε ολοκληρώσει. Τον προϋπάντησαν οι κληρικοί και έγινε ολονύχτια αγρυπνία που κράτησε 4 ώρες.

Μετά το τελευταίο ασπασμό έγινε 3 φορές η λιτάνευση του Ιερού λειψάνου του γύρω από τον Ναό. Το φέρετρο το βάσταζαν ορφανά που ο Άγιος είχε σώσει και μεγαλώσει στην Σαγκάη. Ένας Ιεράρχης παρομοίασε την λιτάνευση του Αγίου με την λιτάνευση του Επιταφίου του Χριστού την Μεγάλη Παρασκευή. Ετάφη στις 7 Ιουλίου το απόγευμα σ' ένα μικρό υπόγειο παρεκκλήσιο κάτω από το Ιερό.

Το φθινόπωρο του 1993 μ.Χ. η Σύνοδος των Επισκόπων της Αμερικής με υπεύθυνο τον Αρχιεπίσκοπο Αντώνιο του Σαν Φρανσίσκο, άνοιξε τον τάφο του και βρήκαν το σώμα του άφθαρτο. Ένα χρόνο αργότερα, στις 2 Ιουλίου του 1994 μ.Χ. ανακηρύσσετε επίσημα Άγιος.

Επειδή ο Άγιος Ιωάννης ταξίδευε συχνά αεροπορικώς, θεωρείται προστάτης των ταξιδευόντων αεροπορικώς.